

En mycket eftertänkelig

W i s a,

Swarutinnan, wåre beklageliga
Tiders måsta maner at
leswa, uptäckes och
beskrifwes.

I Werlden man ser, ju län- 2
gre ju mer, ic.

Sjunges som: Görblindade werld ic.

Besle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802.

I.

Serlden man ser Ju längre ju mer, At
odugd och last, Med dygdena kämpa,
Om förträdet fast; Gud som är rättvis Skal
segren väl kämpa, Til Dygdernas pris.

2. Beklagligt man hör, At Gudlöshet tör,
Utsprida sitt gift, Med hädelse lasta, Den
Heliga Skrift; Ditt anhang med dig, Skal
HERRen förkasta, Ja, ewigt ifrån sig.

3. En Afwundsiu är Sig måst til besvär,
En bitterlig harm, För andras wälmåga Bär
han i sin barm, För sådan grym Got Och
inwärtres plåga; Sins sällan rätt bor.

4. En girig med Rål, At Mammons Elf,
Träl, Ren kärlek och tro, Kan ej med slem
äcker Och snikhet bo; Om den ej omvänds,
Bort för tusende påcker Til Oden han sänds.

5. Miströfste Sjal Som ängsligt dig qwål,
För timmelligt gods, Tro Himmelens Herre
Och war väl til mods, Om föda och klär,
För större och smärre, All omsorg han bär.

6. En

6. En Öfrnög har, Drolige dar, 3 Säll,
skap och lag, Och hwar han är stadder At
alt i olag; At wara förnög Gudfruktig och
glader, At Paradis Frög.

7. Här sitter en Riss, Bid Uselhets Ditt,
Och tvcker sig måst, Bid magra små råter
At triswas som bäst, Han nåns ej försann,
Sjelf äta sig mätter Och mätta en ann.

8. Högsården framkles, Bak om sig hon dref,
Hwar ödmjuk hon sann Och Lucifers tvcke,
För alla hon wann, Ja, fick och det Los, Hon
ärlig rätt mycke Förklar hans Häf.

9. En Spåst och piquant, Stort loford ej
want, På tal och på Skrift, Som spindeln
på rosor, Han strödde sit Gift, Men tro min
Monsieur At arga Spe-glo:er, Förhållig dig
gdr.

10. En Riker och wrång, Ser Lazari twång,
Hans hunger och nöd; Dock hård sig anställer
Och wägrar sit Bröd, Ach! wrångsinte Sjal,
Hwar resan sist gjäller, Guds Ord lär dig
wål.

11. Ärgirighet är, Stort sinne, besvär,
At hedra sin kropp, När högmod sig galnar
At kliswa högt opp; Det Haman bedref. Som
sexio alnar 3 galgan upkles.

12. Den fattigas rätt Mäst wärbas helt
slätt, Om han ej sin Sak Med Gåfwor up-
hielper, Han anses som wraf! En Riker gdr
durk; Men Ulingen stjelper För sammetslös
Turk.

13. Fdr

13. Förspråkarens Winst War eller ej minst,
För Råder och Rung, Ansökarens goda, Ströf
in i hans pung: Den honom gjer knäpt, Nå
säkert förmoda, Sin Sak hafwa tapp.

14. Der fanns en Lewit, Med idlesam Nit,
Om Jordiska gods, Gick han dem om händer,
War han wäl til mods, Med undran man såg,
En Andellig wända, Till Jorden sin häg.

15. Fucks. swantaren har, Stört mången
brak Karl, Med falskhet och Sarel, I sine Rås,
Gropar, Och listiga strek; Men när han up-
racks, Som blod och som sopor, Ut huset han
wicks.

16. Der syntes och en, Som ragla på ben,
Med dageligt Rus, Med Olät och Bannor,
Gick wred i sit hus, Med hans Cammerat,
Som friskt idande Kannor, Gick lustigt och qwad.

17. En gick deromkring, Morsade all ting,
Sad' en det war Blåt, Han swor det besinnes
Att wara hel Gråt, Surt höls han för Edit,
Med den mer ej minnes, En tråta sig tröt.

18. En Veneris plit, Säg Lyckan förspild,
Af lös. länors list, Säg han sig alt mista Och
lida stor brist, Hans vra natur, Gick swettas
på sidsta Och ligga i Eur.

19. En språthöl språng fram Med studsande
Brand, I Fruntimmers lag, Der såg han sig
swänga Hwar dag ifrån dag, Hwar har han
sidst lärt? Jo, Idel Sångsång, Som är intet
wärd.

20. I hopen och war, En ledsammer Karl,
I Tal och i Spel, På alt ut huse, Unmärkte
han sel, Hwar sant sit behag, När denna
Skrambuse Gick ur deras lag.

21. Med kräsliger Mat, Gatt en Delicat,
Och lefde hel friskt; Men pungen tillsade På
kommande brist, Snart usel han satt, I för-
råd ej hade, Att måtta en Ratt.

22. På Easternas Dom, En stacksam kom,
För grofwaste East, De skyllan och snåsan
Han swarar med hast, Jag blygs för min del,
Men tag er om Nåsan Och rätten Ett sel.

23. En ifriger är, Sit fet ganska när,
När Jiskan får rå, Förmuster hon drifwer
Och stänger i wä; Det sannas förwist, Att
mången för iswer Sin wälfärd har mist.

24. På en Vr och Wild, Säggs Widdan
förspild, Ty lika man fann, Som just til at
twätta, En svart Morian; Den regel står fast,
Den sig ej wil rätta, Han stände sitt East.

25. En Galst af natur, Gick listige på lur,
Med ränkor och flåd, Med arghet samt mera
Som hin honom lärt, Hans anhang är nog,
Ja, twedubbelt flera, En Råswar i Slog.

26. Förrådarens Wärf, Går ut på fördräf,
För hem Wining skul Det Allmänna Wästa
Han hwälfwer omkull. Det Land står på fall,
Där Skade, mån gjästa och drifwa sit fall.

27. Menedaren fjör Sitt Samwet på dörr,
Ur Minnet det döms När gullet syns blänka,
Straxt Eden föratems: Den arma Gull-Träl,
Wil Själén bortskänka, Fast kroppen mårl wäl.

28. Ur Lejonets Grop, Tog Wargen en hop
Af blänkande slag; När Råfwen och hunden
Såg at det tog lag, Tog de litet med, Men
grepos på slunden Och hängdes i tråd.

29. Der suto i ring, Et helt sawaller ting,
Med slemt Tidsfördrif, Der dömdes från ära
Från tjänster och lif: Men annat gott snack At
fråga och lära, Förtjenar stor tack.

30. En Trumpan och tyft Alt Enke har mist,
Föraktas hwar dag Och hålles för Apa, I
samwäm och laa, Men styr dit apspel! Stor-
lätigt at gapa: Ur Flemmare fel.

31. En Wårdslds alt sitt, Gaf Gårds-
Fogden fritt At wårda som bäst, Men Herren
han swiker Sjelf riktar sig måst; Sidst när
man såg till, War Fogden Stocfriker och Hus-
bon huswill.

32. Baldantaren går Och lyfnar i wår,
Til alt hwad han hör, Han mera hopplagget
Och allmänt kundgide Man har det förspott,
De honom upklappar Han bdiar ej stort.

33. En willstater Best, Gick bister och dest,
Han dundra och swor, Om runnor stoc tusend,
I blåkulla bor; Men bida min far, Tro frist
helfwa tusen i kast med dig tar.

34. En

34. En Skrymtare bär, Stenhelighets Flär,
Gjör sig ren och hel, Men allmänt förråder
Sin nästas små fel, Han grandet wäl såg,
Men bjälkan ej skadar I ögat hans låg.

35. En Enwis och Twär, Orättelig är, Alt
hwad han beslöt, Det gick genom muren Tog
dersöre stöt: Ej nekas mig lär, Alt han nu med
Tjuren En slägtunge är.

36. En Skadellig gjäst, Sig wiste dernäst,
Som tråtor upblås samt hat mot hwarandra
At wänskap förgås; När märktes hans fund
Med stryk fick han wandra Så löntes god hund.

37. En Eldsares last, Den rdies med hast,
På liderligt sätt, Hans goda förstörs Och
skingras all stätt Til slut har man sport, Hans
klageljud höres Wid armodens port.

38. Storpratarens dict War sanning ej likt,
Stort loford dock want, En sade: han plågar,
Måst säija osant; Den tionde del, Af alt det
han säger, Kan tros utan fel.

39. En Vätting framstred, Med wärk i hwar
led, Af skjörbjugg hans kropp, War wäl genom-
luträt Från id och til topp; Med lättja han har,
Sin hälsa förpluttrat, War den ej bra far?

40. Der gick en med knorr Helt mager och
torr, En frätande Mal Hans Inälswor gnager
Af mistänkte qwal, Hans Hustru dermot,
War feter och fager Och log åt hans hor.

41. Swar

41. Hwar Rättfint förtröt På en som grymt
Pröt Ut han i en slakt, Har ensam först hundra
Och Femti nedlagt; På Hjellen så hög, Lär
många förundra Och wiskas: han lög.

42. Sen kom en stält krog, Som gjäste
högt opp, Hölte ingen jänin god, Föracktelles,
anden Upbläste hans mod, Den stryker sist åt,
Och ropar på stranden Til Charon, ro båt.

43. En werldsliger wis, Här solde stort pris,
Och tyckt i sitt Bett, Af högsinte griller, Sin
lycka utsedt, Ach! usle Sielf-klok, Den högst
sig inbillar, Är störst ibland Tok.

44. Här finnes ej en; Fullkomlig och ren,
Hwar hafwer sin del, Til mer och til mindre
Af laster och fel; Dock prisas den måst Som
til målet hinne Ut kånna sig bäst.

Exemplaret kostar 1. R.